॥ ८४ ॥ ग्राहयामास स्वेच्छयाग्रहणंकारयामास किमर्थमिदंतत्राह ॥ बलमित्यादि ॥ ८५ ॥ बलमेवदर्शयति ॥ सतानित्यादि ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ वालिपुत्रः प्रासादशिखरं ददर्शेतिशेषः ॥ दृष्ट्वाच तच्चक्राम पदाक्रांतवान् ॥ ८८ ॥ तदाक्रांतंच प्रासादशिखरं पश्यतोदशग्रीवस्य पफाल शतधाविशीर्णमभूत् ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ पश्यन्निति ॥ एकोपि समग्रममबलंपराभूय निर्भयंगच्छति एवंविधेष्वनेकेषु मन्नाशोद्यतेषु कथंजीवनमितिपर्यालोचयन्नित्यर्थः ॥ ९२ ॥ युद्धायैवाभिवर्तत ॥ अभ्यव

रावणस्यवचःश्रुत्वादीप्ताग्निमिवतेजसा ॥ जगृहुस्तंततोघोराश्चत्वारोरजनीचराः ॥ ८४ ॥ ग्राहयामासतारेयःस्वयमात्मानमात्मवान् ॥ बलंदर्शयितुंवीरोयातुधानगणेतदा ॥ ८५ ॥ सतान्बाहुद्वयासक्तानादायपतगानिव ॥ प्रासादंशैलसंकाशमुत्पपातांगदस्तदा ॥ ८६ ॥ तस्योत्पतनवेगेननिर्धूतास्तत्रराक्षसाः ॥ भूमौनिपतिताःसर्वेराक्षसेंद्रस्यपश्यतः ॥ ८७ ॥ ततःप्रासादशिखरंशैलशृंगमिवोन्नतं ॥ चक्रामराक्षसेंद्रस्यवालिपुत्रःप्रतापवान् ॥ ८८ ॥ पफालचतदाक्रांतंदशग्रीवस्यपश्यतः ॥ पुराहिमवतःशृंगंवज्रेणेवविदारितं ॥ ८९ ॥ भंत्क्वाप्रासादशिखरंनामविश्राव्यचात्मनः ॥ विनद्यसुमहानादमुत्पपातविहायसा ॥ ९० ॥ व्यथयन्राक्षसान्सर्वान्हर्षयंश्चापिवानरान् ॥ सवानराणांमध्येतुरामपार्श्वमुपागतः ॥ ९१ ॥ रावणस्तुपरंचक्रेक्रोधंप्रासादधर्षणात् ॥ विनाशंचात्मनःपश्यन्निश्वासपरमोभवत् ॥ ९२ ॥ रामस्तुबहुभिर्हृष्टैर्विनदद्भिःप्लवंगमैः ॥ वृतोरिपुवधाकांक्षीयुद्धायैवाभिवर्तत ॥ ९३ ॥ सुषेणस्तुमहावीर्योगिरिकूटोपमोहरिः ॥ बहुभिःसंवृतस्तत्रवानरैःकामरूपिभिः ॥ ९४ ॥ सतुद्वाराणिसंयम्यसुग्रीववचनात्कपिः ॥ पर्यक्रामतदुर्धर्षोनक्षत्राणीवचंद्रमाः ॥ ९५ ॥ तेषामक्षौहिणिशतंसमवेक्ष्यवनौकसां ॥ लंकामुपनिविष्टानांसागरंचाभिवर्ततां ॥ ९६ ॥

र्तत ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ पर्यक्रामत सर्वबलरक्षार्थं सर्वद्वारवृत्तांतग्रहणार्थंच ॥ नक्षत्राणि अश्विन्यादीनि ॥ ९५ ॥ अक्षौहिणिशतं ॥ आर्षोऽहस्वः ॥ अक्षादूहिन्यामितिवृद्धिः ॥ यावंतोऽक्षौहिण्यांगजाश्वरथिपदातयस्तत्संख्यावानराइत्यर्थः ॥ शतशब्दोनंतवाची ॥ सागरंचाभिवर्ततां सागरपर्यंतमभिव्याप्यवर्तमानानामित्यर्थः ॥ ९६ ॥